

PROP DE VOSALTRES

Parlar dels malalts. Atendre'ls

No m'agrada començar aquest comentari dient que tots estem malalts. Voldria evitar frivolitzar amb aquella frase que, col·loquialment, atribuïm a la igualtat dels éssers humans. Sí, tots som iguals, però uns més que altres.

El tema de la malaltia és molt important en la nostra vida. Ho demostra la seva presència constant en les nostres converses. Podríem dir que la malaltia ens defineix. És exponent de la nostra fragilitat humana. El tema es pot tractar des de molts punts de vista, des del mèdic-científic fins a l'organitzatiu o social, o com a reivindicació permanent amb vistes a millorar l'atenció sanitària. Nosaltres el tractarem des de la fe.

Els catòlics participem sens dubte de la preocupació per la malaltia. Els creients, des de la seva situació professional o familiar, s'esforcen per atendre o millorar la realitat del malalt que tenen al seu costat. Cal recordar que durant aquest mes de febrer, que ja s'acaba, i com tots els anys, la comunitat eclesial ha insistit en recordar el món del malalt. Vam començar el mes amb la celebració de Vida Creixent, recordant que la malaltia és present en la gent gran. Vam continuar amb la Festa de la Mare de Déu de Lourdes en la qual vam demanar al Senyor per tots els malalts, agraïnt la tasca de tants membres de l'Hospitalitat de Lourdes, el centre de la qual és l'atenció als malalts. I en la Jornada del Malalt vam omplir les parròquies de pregàries per implicar tots els participants en la proximitat cap als qui no tenen salut. I tot això sense comptar amb el recordatori que se'ns va brindar des de Mans Unides, per col·laborar en la disminució de la fragilitat en els països més pobres. Tampoc podem oblidar la propera

festa de Sant Joan de Déu, bolcat a l'atenció als malalts.

Els catòlics acceptem la malaltia com un període de la nostra vida que fa visible la fragilitat humana i que ens situa davant la necessitat de donar i/o rebre ajuda. Percebem que aquesta condició de malalts té un recorregut múltiple, des de la desesperació i el rebuig fins a l'acceptació. A uns ens enfonsa, d'altres els posem com a models exemplars per la seva disposició d'ànim. Aquests són dignes d'imitació. Per descomptat podem dir que els catòlics lluïtem per posar la nostra vida en mans de Déu. No és fàcil, però és coherent amb l'actitud que ens mostra el mateix Jesús en l'Evangelí. Voldríem mostrar el costat més admirable dels qui es comporten d'aquesta manera. Ens agradaria, quan arribi el moment, ser capaços nosaltres d'afrontar amb dignitat cristiana aquesta situació. Així ho demanem al Senyor.

Que ningú obli una paraula de gratitud cap a tants professionals que en hospitals o residències geriàtriques atenen amb tanta estima els malalts. Que tots valorem amb una excel·lent nota els que s'esforcen per donar una bona atenció a familiars, amics o coneguts en una situació complicada. Que cada dia hi hagi més persones compromeses amb els equips parroquials de pastoral de la salut, que acompanyen i es mostren propers als malalts amb les seves oracions, les seves converses i els seus gestos per fer més suportable el temps de la malaltia. Als qui ho sol·liciten els porten Jesucrist, l'únic que conforta, que acompanya i comprèn, de forma definitiva i en qualsevol circumstància, el malalt.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

La Parròquia de Sant Llorenç inicia les obres de restauració de les escales del campanar

La Parròquia de Sant Llorenç ha iniciat les obres de restauració de les escales del seu campanar.

Es trobaven en un estat de conservació que amenaçava ruïna. L'obra es dividirà en dues fases:

1a. Que contempla el reforç de l'estructura de l'escala de la secció superior, que es troba en bon estat de conservació, i el desmuntatge de la totalitat d'esglaons de la secció inferior.

2a. Que contempla la reposició de tots els esglaons de la secció inferior, tallats amb pedra sorrenca seguint la mateixa estructura i procediment d'origen.

Es preveu que les obres es puguin finalitzar abans del 31 de novembre, i s'estima una despesa d'uns 40.000 €. Aquesta intervenció compta amb una ajuda de 11.765 € del departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya i 10.000 de l'Institut d'Estudis Ilerdencs.

CERCA DE VOSOTROS

Hablar de los enfermos. Atenderlos

No me gusta empezar este comentario diciendo que todos somos o estamos enfermos. Quería evitar trivializar con aquella frase que, coloquialmente, atribuimos a la igualdad de los seres humanos. Sí, todos somos iguales, pero unos más que otros.

El tema de la enfermedad es muy importante en nuestra vida. Lo prueba su presencia constante en nuestras conversaciones. Podríamos decir que la enfermedad nos define. Es exponente de nuestra fragilidad humana. El tema se puede tratar desde muchos puntos de vista, desde el médico-científico hasta el organizativo o social, o como reivindicación permanente con vistas a mejorar la atención sanitaria. Nosotros lo trataremos desde la fe.

Los católicos participamos también de la preocupación por la enfermedad. A título personal todo creyente, desde su situación profesional o familiar, se esfuerza en atender o mejorar la realidad del enfermo que tiene a su lado. Además de ello, durante este mes de febrero que acaba, como todos los años, la comunidad eclesial ha insistido en recordar el mundo del enfermo. Empezamos el mes con la celebración de Vida Creixent, recordando que la enfermedad está presente en las personas de edad; continuamos con la fiesta de la Virgen de Lourdes en la que pedíamos al Señor por todos los enfermos, agradecíamos la tarea y el esfuerzo de tantos miembros de la Hospitalidad de Lourdes cuyo centro es la atención a los enfermos, y llenábamos las parroquias de plegarias para implicar a todos los participantes en la cercanía hacia los que carecen de salud, al celebrar la llamada Jornada del Enfermo. Sin contar el recordatorio, que se nos brindaba desde Manos Unidas, para colaborar en la disminución de la fragilidad en los países más pobres, o la próxima fiesta de San Juan de Dios, volcado en atender a los enfermos.

Los católicos aceptamos la enfermedad como un período de nuestra vida que visibiliza la fragilidad humana y que nos sitúa ante la necesidad de dar o recibir ayuda. Percibimos que esa condición de enfermos tiene un recorrido múltiple, desde la desesperación y el rechazo hasta la aceptación. A unos nos hunde, a otros los ponemos como modelos ejemplares para imitar su disposición de ánimo. Desde luego podemos decir que los católicos luchamos para poner nuestra vida en manos de Dios. No es fácil, pero es coherente con la actitud que nos muestra el mismo Jesús en el Evangelio. Quisiéramos mostrar el lado más admirable de quienes se comportan de ese modo. Nos agradaría, cuando llegue el momento, ser capaces de afrontar con dignidad cristiana esa situación.

Que nadie olvide una palabra de gratitud hacia tantos profesionales que en hospitales o residencias geriátricas atienden con cariño a los enfermos. Que todos valoremos con una excelente nota a quienes se esfuerzan por dar una buena atención a familiares, amigos o conocidos en una situación complicada. Que cada día haya más personas que se comprometan con los equipos parroquiales de pastoral de la salud, que acompañan y se muestran cercanos a los enfermos con sus oraciones, sus conversaciones y sus gestos para hacer más soportable el tiempo de la enfermedad. A quienes lo solicitan les llevan a Jesucristo, el único que conforta, que acompaña y comprende, de forma definitiva y en cualquier circunstancia, al enfermo.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

Relleu al capdavant d'Arrels Sant Ignasi

El jesuïta Roger Torres ha estat nomenat com a nou president d'Arrels Sant Ignasi, i Rosa Majoral en serà la nova directora. El patronat de la Fundació Social Sant Ignasi de Lloïola va confirmar aquests nomenaments el passat 16 de gener.

El seu nou president, Roger Torres, va néixer a Lleida el 1975. És llicenciat en Belles Arts i Teologia, i va entrar a la Companyia de Jesús amb 21 anys. Torres pren el relleu a la presidència de l'entitat del també jesuïta Joan Suñol, que va morir fa pocs mesos.

Per la seva banda, Rosa Majoral Josa assumirà la direcció d'Arrels Sant Ignasi a partir del dia 1

de febrer. Nascuda a Tornabous el 1974, és llicenciada en pedagogia i psicopedagogia. Formada també en cooperació internacional, teràpia Gestalt i en acompanyament al dol. Rosa Majoral substituirà Natàlia Méndez, que ha dirigit l'entitat durant els últims anys. En el seu comiat com a directora, Méndez ha agraït a totes les persones vinculades a l'entitat el camí fet «que hem teixit junts, cadascú des de la seva responsabilitat» i ha volgut destacar el valor de l'equip d'Arrels Sant Ignasi.

Som Energia instal·larà plaques solars a les Llars del Seminari

La cooperativa d'energia verda Som Energia va signar, el passat 24 de gener, un acord per al finançament total de la instal·lació d'un sistema d'autoproducció fotovoltaica amb la Fundació Entre Tots i per al Bé de Tothom, que gestiona les Llars del Seminari.

Aquest serà el primer projecte adreçat a pal·liar els efectes de la pobresa energètica, que finançarà

Som Energia, i que permetrà a les 19 famílies en situació de vulnerabilitat, social o econòmica, que viuen en aquest edifici, estalviar al voltant d'un 30% en despesa energètica cada any.

El projecte ha estat impulsat a iniciativa del grup local de Lleida Som Energia, arrel d'un estudi d'optimització de potència que es va fer a les Llars del Seminari, quan aquestes van contractar la llum amb Som Energia, ara fa un any.

El finançament d'aquest projecte és possible gràcies a les aportacions voluntàries, que es poden realitzar a través de la factura de llum.

En virtut d'aquest conveni signat, Som Energia realitzarà un donatiu de 23.758,35 € a la nostra Fundació. Aquest es destinarà exclusivament a la coberta solar fotovoltaica de 12,720 KWp de potència, que instal·larà a la teulada de l'edifici l'empresa d'enginyeria Badia Energies.

Nomenaments

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

Mn. Carles Sanmartín Sisó, rector de la Unitat Pastoral formada per les parròquies de Santa Maria Magdalena i Mare de Déu del Pilar de Lleida.

Mn. Francesc Xavier Jauset Clivillé, rector de la Parròquia de Sant Martí de Lleida, formant Unitat Pastoral amb la Parròquia Sant Llorenç de Lleida.

Mn. Robert Louan Gogbeu, rector de la Parròquia Assumpció de la M. D. d'Alcarràs.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Avui volem recordar tots els que pateixen persecució i estar a prop d'ells amb el nostre afecte i la nostra pregària» (26 de desembre).

@Pontifex: «La modèstia és una virtut essencial per a qui vol ser confor-me a Jesús, mans i humil de cor» (29 de desembre).

@Pontifex: «Déu passa pels camins polsegosos de la nostra vida i, recollint-hi la nostra nostàlgia d'amor i de felicitat, ens crida a la joia» (5 de gener).

@Pontifex: «Alegria, pregària i gratitud són tres actituds que ens fan viure de manera autèntica» (8 de gener).

La Festa de Sant Sebastià, una cursa d'obstacles

A nivell personal, ha estat la primera vegada que em trobo amb aquesta celebració i l'he pogut seguir des del principi fins al final. Ha estat molt impactant, ja que no m'esperava una participació tan massiva, amb representació tant del poble com de la comarca.

Abans, a partir de les coses que m'havien explicat d'aquesta festa, la meua primera impressió fou que es tractava d'una festa antiquada i molt mas-

clista, feta només per als homes. Després, observant la realitat i entrant en diàleg amb les persones, m'he adonat de l'entusiasme amb què es fan tots els preparatius, tant els priors i les prioros com les dones que, de forma voluntària, són a la cuina. Puc dir que sense l'entusiasme i el treball de les dones no seria possible la festa de la Confraria de Sant Sebastià; elles són les que tenen la força i la capacitat d'engendrar-la i, engendrant-la, de gaudir-la també. Cal destacar també la participació dels joves en el servei, que així es van ambientar i van fer seva la festa.

L'aspecte religiós de la Confraria, en la celebració de la Festa de Sant Sebastià, ocupa un lloc central per als qui la senten seva i la viuen. Enguany, Mn. Antoni Boqueras ens ha engrescat amb la seva predicació perquè deixem que sant Sebastià envigoreixi la nostra vida cristiana amb l'exemple del seu martiri, ben ple de valentia.

Mn. Manel Serradell

Rector de les esglésies del Pont de Suert

Inscripcions per a la XI Jornada d'acompanyament al dol

L'associació Grups d'Acompanyament al Dol de Lleida ha obert les inscripcions per assistir a la XI Jornada de formació, que tindrà lloc el divendres 9 de març a l'Auditori del Campus de Cap-pont.

Els interessats ja poden consultar el programa i inscriure's. Hi ha temps fins al 28 de febrer. La Facultat de Medicina també organitza aquesta cita, que reuneix desenes de persones interessades en el tema.

A més de la conferència inaugural, s'han previst una taula rodona, experiències en primera persona i espais temàtics.

- Inscripció general: www.dol-leida.org
- Inscripció estudiants per obtenir ECTS: <https://seuelectronica.udl.cat/pagaments.php>

- Servei d'Intèrpret de Llengua de signes: grupdol.leida@gmail.com - tel. 649 343 574

REFLEXIONS

I serem pescadors d'homes, sense por!

Jornada de professors dels equips pastorals de diverses escoles. Comencen amb una pregària seguint un text de Lluç (Lc 5,1-11) i centrant el comentari en com els interpel·la i els convida al seguiment i al testimoniatge (les seves reflexions són després del text de l'Evangeli):

«En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu». «Llavors veié dues barques [...] els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes» (1-2). Encara que hi havia molta gent, es fixa en els pescadors i en nosaltres. Trobem el moment en el nostre dia a dia per apropar-nos a Ell i escoltar-lo?

«Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant» (3). Som conscients que hem de trametre als nostres alumnes, i als qui ens envolten, el dir i el fer de Jesús?

«Quan acabà de parlar, digué a Simó: Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar». «Simó li respongué: Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes» (4-5). Què difícil és intentar-ho un cop més quan ens sentim desanimats. Jesús és al nostre costat: Intenta-ho una altra vegada! No defalleixis!

«Ho feren així, i van arregar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven» (6-7). Aquell dia Pere va pescar a desdir, i des de llavors, no s'ha aturat la pesca. Som molts a la barca! Qui et diu que estàs sol? Sabem demanar ajuda quan ens cal?

«Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pecador!» (8). Quan algú veu el que Jesús fa, no té més remei que reconèixer la seva petitesa i sentir-se agraït, reconeixent que el que aconseguim és gràcies a Ell.

«Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir [...]». Jesús digué a Simó: No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes» (9-10). Pescadors d'homes, ser testimonis... quina gran tasca i responsabilitat, Jesús també ens repeteix la mateixa crida. Escoltem-lo, no tinguem por.

«Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir» (11). Van deixar tot el que els lligava... les barques i les xarxes, les seves seguretats. Què dificulta el nostre lliurament personal?

Reflexió per als mestres, reflexió per a tots els qui volem seguir Jesús.

Enric Puig Jofra, SJ

AGENDA

► Diumenge, 25 de febrer:

—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez, a la Catedral.

► Divendres, 2 de març:

—A les 22.30 h, Vetlla de Pregària per a Joves, a la Parròquia de Sant Llorenç.

► Diumenge, 4 de març:

—A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Salvador Giménez, a la Catedral.

—A les 18 h, recés de Quaresma a la Catedral.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

26. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38].

Sant Feliu de Llobregat: santa Paula Montal, vg., d'Arenys de Mar, fund. escolàpies (SchP). Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe; sant Porfiri (†421), bisbe de Gaza.

27. ■ Dimarts [Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paül·la, de Sencelles (Mallorca); sant Baldomer (†660), sotsdiaca de Lió; santa Honorina, vg.

28. ■ Dimecres [Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468);

sant Romà (s. V), abat; sant Serapió, mr.

MARÇ

1. ■ Dijous [Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Rossend (Salas, 907 - Celanova, 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. VI), bisbe (benedictí); santes Eudòcia i Antonina, mrs.

2. ■ Divendres [Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Lluç, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

3. ■ Dissabte [Mi 7,7.14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15,1-3.11-32]. Sant

Medir, pagès mr. barceloní; sant Ermenter (o Emeteri) i sant Celdoni (o Celoni), soldats mrs. a Calahorra; santa Màrcia, vg. i mr.

4. ■ Diumenge vinent, III de Quaresma (lit. hores: 3a setm.) [Ex 20,1-17 (o bé, més breu: Ex 20,1-3.7-8.12-17) / Sl 18 / 1C 1,22-25 / Jo 2,13-25]. Es poden llegir les lectures del cicle A: Ex 17,3-7 / Sl 94 / Rm 5,1-2.5-8 / Jo 4,5-42 (o bé, més breu: Jo 4,5-15.19b-26.40-42)]. Sant Casimir (1458-1484), príncep polonès; sant Luci I, papa (romà, 253-254) i màrtir; sants Nèstor, Eteri, Arcadi, Capító, bisbes i màrtirs.

Diumente II de Quaresma (B)

COMENTARI

L'experiència del Tabor és per arribar al Gòlgota

Transfiguració (2015) de Rupnik. Santuari Nacional de Sant Joan Pau II, capella de la relíquia, Washington (EUA)

El text bíblic original no hi ha títols de secció sinó que l'inici del relat dona la clau de lectura. *Déu per posar a prova Abraham.* Què vol Déu? *Posar a prova* el qui crida a ser model de fe. De cap manera vol Déu que *Abraham sacrifici el seu fill*.

Per què, doncs, li dona l'encàrrec? Perquè no pot ser bon model de fe total en Déu si les circumstàncies li ho posen tot fàcil.

La prova de Gn 22 culmina l'itinerari espiritual d'Abraham. Se'n fia de totalment Déu renunciant al passat (*Surt de casa teva, de la teva terra. Gn 12,1*) i també al futur (*sacrifica el teu fill únic*).

Com a cloenda a la 2a secció de la 1a part de Rm, Pau esclata amb un cant de confiança estructurat sobre dues preguntes retòriques: *Si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra?* (v. 31s); *Qui ens separarà de l'amor de Crist?* (v. 35s).

La posició de Déu a favor nostre l'hem vista ja: *Déu no va plànyer el seu propi Fill sinó que el va entregar per nosaltres* (8,28). La mort de Crist per nosaltres és la prova suprema de l'amor oblatiu del Pare.

Per això és impensable que Crist dicti sentència de condemna contra aquells pels qui *va morir i va ressuscitar*; i ara *està intercedint per nosaltres*.

A la Transfiguració *Jesús prengué Pere, Jaume i Joan*, els tres més destacats opositors al Camí de Creu anunciat, *els dugué dalt una muntanya alta* (prop de Déu) i *es transfigurà davant d'ells*.

La condició divina de Jesús, amagada pel Misteri de l'Encarnació, es fa perceptible per uns instants; el seu aspecte és descrit amb llenguatge apocalíptic (*cara resplendent com el sol...*).

L'anticipació de l'estat gloriós del Ressuscitat no és cap glòria que defuig la Creu. Per això fracassa la proposta de Pere *«Que n'estem de bé aquí dalt! Hi farà tres cabanes...»*.

L'eix central del relat és a la *veu del núvol* quan el Pare declara: *Aquest és el meu Fill, el meu Estimat*, tot convidant els seus deixebles de sempre: *«Escolteu-lo!»* és a dir, feu-li cas.

Mn. José Luis Arín

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquells dies, Déu, per posar a prova Abraham, el cridà: «Abraham.» Ell respongué: «Aquí em teniu.» Déu li digué: «Pren, si et plau, Isahac, el teu fill únic, que tant estimes, vés-te'n al país de Morià, i allà, dalt de la muntanya que jo t'indicaré, sacrifica'l en holocaust.» Arribats a l'indret que Déu havia indicat a Abraham, hi aixecà l'altar i apilà la llenya. Llavors agafà el ganivet per degollar el seu fill. Però l'àngel del Senyor el cridà des del cel: «Abraham, Abraham.» Ell li respongué: «Aquí em teniu.» L'àngel li digué: «Deixa estar el noi, no li facis res. Ja veig que reverencies Déu, tu que no m'has refusat el teu fill únic.» Llavors Abraham alçà els ulls i veié un moltó agafat per les banyes en una bardissa. Hi anà, el prengué i el sacrificà en holocaust en lloc del seu fill. L'àngel del Senyor tornà a cridar Abraham des del cel i li digué: «Escolta l'oracle del Senyor: «Ja que has fet això de no refusar-me el teu fill únic, juro per mi mateix que t'ompliré de benediccions i faré que la teva descendència sigui tan nombrosa com les estrelles del cel i com els grans de sorra de les platges de la mar; els teus descendents heretaran les ciutats dels seus enemics, i tots els nadius del país, per beneir-se, es valdran de la teva descendència, perquè has obeït el que jo t'havia manat.»

► Salm responsorial (115)

R. *Continuaré caminant entre els qui viuen a la presència del Senyor.*

Crec amb tot el cor, tot i que deia: / «Que en sóc, de dissortat», / al Senyor li voldria la mort dels qui l'estimen. R. Ah, Senyor, sóc el vostre servent, / ho sóc des del dia que vaig néixer. / Vós em trencàreu les cadenes. / Us oferiré una víctima d'acció de gràcies, / invocant el vostre nom. R.

Compliré les meves prometes, / ho faré davant del poble, / als aïres de la casa del Senyor, / al teu bell mig, Jerusalem. R.

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma (Rm 8,31b-34)

Germans, si tenim Déu a favor nostre, qui tindrem en contra? Ell, que va entregar el seu propi Fill per tots nosaltres i no el va plànyer, com no estarà disposat a donar-nos-ho tot, juntament amb el seu Fill? Qui es presentarà per acusar els elegits de Déu? És Déu qui els declara innocents. Qui gosarà condemnar-los? Jesucrist, el qui va morir, més encara, el qui va ressuscitar, és el qui està a la dreta de Déu intercedint per nosaltres.

► Lectura de l'evangelí segons sant Marc (Mc 9,2-10)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Jaume i Joan, els dugué tots sols dalt d'una muntanya alta i es transfigurà davant d'ells: els seus vestits es tornaren fulgurants, i eren tan blancs que cap tintorer del món no hauria pogut blanquejar-los així. Se'ls aparegué Elies amb Moisès, i conversaven amb Jesús. Llavors Pere diu a Jesús: «Rabí, que n'estem de bé aquí dalt! Hi farem tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies.» No sabia pas què dir, d'esglaïats que estaven. Llavors es formà un núvol que els cobria, i del núvol estant va sortir una veu: «Aquest és el meu Fill, el meu estimat; escolteu-lo.» Immediatament, mirant al seu voltant, ja no veieren ningú més, sinó Jesús tot sol amb ells. Mentre baixaven de la muntanya, Jesús els manà que no referissin a ningú allò que havien vist, fins després que el Fill de l'home hagués ressuscitat d'entre els morts. Ells retingueren aquestes paraules i discutien entre ells què volia dir això de «ressuscitar d'entre els morts».

► Lectura del llibre del Gènesi (Gn 22,1-2.9a.10-13.15-18)

En aquellos días, Dios puso a prueba a Abrahán. Le dijo: «¡Abrahán!». Él respondió: «Aquí estoy». Dios dijo: «Toma a tu hijo único, al que amas, a Isaac, y vete a la tierra de Moriá y ofrécelo allí en holocausto en uno de los montes que yo te indicaré». Cuando llegaron al sitio que le había dicho Dios, Abrahán levantó allí el altar y apiló leña. Entonces Abrahán alargó la mano y tomó el cuchillo para degollar a su hijo. Pero el ángel del Señor le gritó desde el cielo: «¡Abrahán, Abrahán!». Él contestó: «Aquí estoy». El ángel le ordenó: «No alargues la mano contra el muchacho ni le hagas nada. Ahora he comprobado que temes a Dios, porque no te has reservado a tu hijo, a tu único hijo». Abrahán levantó los ojos y vio un carnero enredado por los cuernos en la maleza. Se acercó, tomó el carnero y lo ofreció en holocausto en lugar de su hijo. El ángel del Señor llamó a Abrahán por segunda vez desde el cielo y le dijo: «Juro por mí mismo, oráculo del Señor, por haber hecho esto, por no haberte reservado tu hijo, tu hijo único, te colmaré de bendiciones y multiplicaré a tus descendientes como las estrellas del cielo y como la arena de la playa. Tus descendientes conquistarán las puertas de sus enemigos. Todas las naciones de la tierra se bendecirán con tu descendencia, porque has escuchado mi voz».

► Salmo responsorial (115)

R. *Caminaré en presencia del Señor en el país de los vivos.*

Tenía fe, aun cuando dije: / «¡Qué desgraciado soy!». / Mucho le cuesta al Señor la muerte de sus fieles. R. Señor, yo soy tu siervo, / siervo tuyo, hijo de tu esclava: / rompiste mis cadenas. / Te ofreceré un sacrificio de alabanza, / invocando el nombre del Señor. R. Cumpliré al Señor mis votos / en presencia de todo el pueblo, / en el atrio de la casa del Señor, / en medio de ti, Jerusalén. R.

► Lectura de la carta de san Pablo a los Romanos (Rom 8,31b-34)

Hermanos: Si Dios está con nosotros, ¿quién estará contra nosotros? Él que no se reservó a su propio Hijo, sino que lo entregó por todos nosotros, ¿cómo no nos dará todo con él? ¿Quién acusará a los elegidos de Dios? Dios es el que justifica. ¿Quién condenará? ¿Acaso Cristo Jesús, que murió, más todavía, resucitó y está a la derecha de Dios y que además intercede por nosotros?

► Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 9,2-10)

En aquel tiempo, Jesús tomó consigo a Pedro, a Santiago y a Juan, subió aparte con ellos solos a un monte alto, y se transfiguró delante de ellos. Sus vestidos se volvieron de un blanco deslumbrador, como no puede dejarlos ningún batanero del mundo. Se les aparecieron Elías y Moisés, conversando con Jesús. Entonces Pedro tomó la palabra y dijo a Jesús: «Maestro, ¡qué bueno es que estemos aquí! Vamos a hacer tres tiendas, una para ti, otra para Moisés y otra para Elías». No sabía qué decir, pues estaban asustados. Se formó una nube que los cubrió y salió una voz de la nube: «Este es mi Hijo, el amado; escuchadlo». De pronto, al mirar alrededor, no vieron a nadie más que a Jesús, solo con ellos. Cuando bajaban del monte, les ordenó que no contasen a nadie lo que habían visto hasta que el Hijo del hombre resucitara de entre los muertos. Esto se les quedó grabado y discutían qué quería decir aquello de resucitar de entre los muertos.